

embertársaival és részrehajló a szenvedők és az elnyomottak iránt. Sohase tudott együttordítani a farkasokkal, s mindig azok felé vonzódott, akik a kezek alá kerültek. Egy korban, mely képek ségeikkel arányban nem álló karrierlehetőségeket kínált az embertelenséggel cimborálóknak, fel-emelő látvány egy tehetséges művész, aki ember maradt az embertelenségek barna és vörös évadjain. Egy korban, mely a rendkívüliség hajszolásában rendhagyó és rendtípró utakra tévedt s az emberiességet gyöngeségként lenézte, tiszteltreméltó látvány egy művész aki hosszú élete során mindig hitt az emberiességben és a mértékben, hitte a szabadságot a rendben és a rendet a szabadságban, hitt a jónak és az igaznak végső győzelmében, anélkül, hogy e hitéből reklámot kovácsolt volna magának.

Egy raffinált élvezetekre vágyó korban vonzó látvány egy verbeli művész, aki az étellel szemben nem talált nagy igényeket. Az egyszerűséget kedvelte és a mindennapi örömeikkel megelégedett, mint azok, akik szeretik felebarátaikat, s tudják, hogy a különbségek csak távolabbi rokonokká tehetik az embereket, de köztük se a mélyebb kapcsolatot el nem metszhetik, sem sorsuk elháríthatatlan közösségét meg nem szüntetik.

Mínt embernek s mint mű-

vésznek legfőbb igénye a szabadság volt, hogy képességei szerint szolgálhassa a színpadon a szépet s a művészet bübájával szebbé, a kedvességgel és a humorral derüsbbe tegye embertársai életét. Nem foglalkozása, hanem hivatása volt a színészet. Bár nemcsak a jellemalakítás, hanem a humor is tehetségének egyik legerősebb és legpallérozottabb oldala volt, a színházi hivatást halálosan komolyan vette. — Róla is el lehet mondani, hogy e téren nem ismert tréfát. Mint jellemszínész, kis figurákból tudott jelentőset teremteni. A színművész beleélt és megjelenítő képességével egy-egy emberi tulajdonságból egész egyéniséget formált. Derűs esték sokezer főnyi publikuma élményként őrizi emlékét.

A magyar színjátszás hagyományait követte. A magyar színészetnek nemzeti kulturhivatást tulajdonított: a magyar kultúra ápolását és terjesztését, a szépség élményének a magyarság élménnyel való összekapcsolását, a magyar nyelv és a magyar élő-beszéd szabadságának, sajátos dallan-karakterének megőrzését és megszerettetését és az általános emberi művészetnek magyarul való megszólaltatását. Nemcsak azért volt hű magyar, mert annak született és mert egyéni sorsát elválaszthatatlannak érezte a magyar néptől,